

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **Ľ. B.,** zastoupeného JUDr. Romanou Lužnou, advokátkou, se sídlem Heinrichova 16, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 3. 2010, č. j. 22 Ad 2/2010 - 13,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Romaně Lužné, advokátce, se sídlem Heinrichova 16, Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 800 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8. 3. 2010, č. j. 22 Ad 2/2010 - 13, soud odmítl podání žalobce pro opožděnost, neboť žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2008 byla podána až 30. 11. 2009.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost v níž namítá, že sice došlo k zmeškání lhůty, avšak že vykonával pouze dělnické manuální práce a že jeho schopnost formulovat námitky a požadavky úřední povahy jsou výrazně omezené. V kasační stížnosti stěžovatel dále upozornil na to, že v průběhu řízení vždy reagoval na výzvy soudu aktivně a rychle. Rovněž stěžovatel

poukázal na to, že je občanem Slovenské republiky, nehovoří česky a dlouhodobě se nenachází v oblasti českého právního systému. Stěžovatel poukazuje na procesní pochybení, která vedla k pozdnímu ustanovení advokáta, čímž bylo porušeno jeho právo na právní pomoc, které vyplývá z Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel se tedy domnívá, že v řízení před soudem došlo k vadám, které mají za následek nezákonné rozhodnutí o věci, dále, že postup soudu lze označit za zmatečný, a napadá rozhodnutí o odmítnutí návrhu, dovolává se tedy důvodů dle § 103 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a je řádně právně zastoupen. Kasační stížnost stěžovatele je tedy přípustná. S ohledem na to, že stěžovatel napadá usnesení o odmítnutí podání, Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadené rozhodnutí přezkoumá z kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

Nejvyšší správní soud nikterak nepolemizuje s názorem stěžovatele, že je na místě přihlédnout ke skutečnosti, že má každá osoba při splnění zákonných podmínek právo na ustanovení advokáta, protože tím dochází k realizaci jejího práva na právní pomoc, které je součástí práva na spravedlivý proces. Krajský soud však stěžovateli i přes vytýkaná pochybení advokátku jako zástupce ustanovil, čímž zajistil právo stěžovatele na právní pomoc.

Nejvyšší správní soud však poukazuje na to, že i osoba nedostatečně právně vzdělaná si je vědoma toho, že správní žalobu proti správnímu rozhodnutí je třeba podat bez zbytečného odkladu poté, kdy toto správní rozhodnutí obdrží a že žaloba podaná rok poté, kdy účastník obdrží napadené správní rozhodnutí, je podána opožděně.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že neshledal žádné důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto kasační stížnost zamítl.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 120 ve spojení s § 60 odst. 1 s. ř. s.). Právo na náhradu nákladů řízení však nemá ani žalovaný, neboť podle § 60 odst. 2 s. ř. s. je přiznání nákladů řízení orgánu ve věcech sociální pomoci vyloučeno.

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 22 Ad 2/2010 - 26 ze dne 12. 4. 2010 ustanovena zástupkyně advokátka JUDr. Romana Lužná, se sídlem Heinrichova 16, Brno. Ustanovená advokátka ve svém přípise ze dne 28. 6. 2010 požadovala na náhradě nákladů řízení částku 1600 Kč za dva úkony právní služby po 500 Kč a dvakrát režijní paušál po 300 Kč, přičemž tyto úkony měly spočívat v převzetí a přípravě zastoupení včetně studia spisu a v doplnění kasační stížnosti ze dne 12. 5. 2010. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že zaměstnankyně ustanovené advokátky dvakrát nahlédla do soudního spisu. Nejvyšší správní soud přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. ustanovené advokátce odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v sepsání písemného

podání soudu týkajícího se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném k datu provedení úkonu. Odměnu za úkon spočívající v převzetí a přípravě věci je advokát oprávněn požadovat podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu pouze tehdy, pokud je toto spojeno s poradou s klientem („první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem“), což ustanovená advokátka netvrdila ani nedoložila. Výše odměny za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 2. ve spojení s § 9 odst. 2 a 3 písm. f) advokátního tarifu 500 Kč. Dále náleží ustanovené zástupkyni paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni na odměně za zastupování a náhradě hotových výdajů 800 Kč. Pro zaplacení odměny soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu